

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Esperança en un món sofrent

Avui, a tota l'Església, celebrem la Jornada de la Vida Consagrada. El lema d'enguany és aquest: «La vida consagrada amb Maria, esperança d'un món sofrent». Aquestes paraules uneixen la figura de la Verge Maria, model suprem de vida consagrada, amb la virtut teològica de l'esperança, tan necessària en els nostres temps.

És ben cert, Maria és la mare de l'esperança, del compliment de les promeses de Déu, de la victòria sobre el mal, de la presència de Déu, que ho omple tot per sempre. Ella ens ensenya a interpretar les vicissituds i els sofriments de la nostra vida, i ajuda a créixer en l'esperança, que és imprescindible en l'obra de l'evangelització. El papa Francesc en l'exhortació *Evangelii Gaudium* afirma en les paraules finals que: «Amb l'Esperit Sant, enmig del poble, sempre hi ha Maria. Ella reuneix els deixebles per invocar-lo (Fets 1,14), i així va fer possible l'explosió missionera que es va produir per Pentecosta. Ella és la Mare de l'Església evangelitzadora i sense ella no acabem d'entendre l'esperit de la nova evangelització.»

Enmig d'un món sofrent com el nostre, assetjat per no pas pocs mals i dificultats, i al mateix temps amb tants reptes davant seu, Maria es converteix en model de l'activitat evangelitzadora per a tots els cristians. Ella ensenya a escoltar la Paraula de Déu i creure-hi, guia pel camí de la fe, educa per a viure en l'esperança, prepara per a entregar del tot la

nostra vida a Déu i als germans, en particular els més necessitats i els qui sofreixen. Maria és present d'una manera especial al costat de les persones que han consagrat la seva vida a l'anunci de l'Evangeli i l'edificació de l'Església, fent present Crist i la seva Església en tants àmbits i llocs de la nostra societat ferits pel sofriment i el dolor.

En Maria hi descobrim la dinàmica de la humilitat i la tendresa, de la justícia, de contemplar i fer camí vers els altres. Ella és mestra de la pregària i del treball en

la senzillesa de Natzaret, i, al mateix temps, de la diligència per a sortir d'ella mateixa i ajudar a qui ho necessita. En ella contemplem la lloança a Déu, que derroca els poderosos del sol i exalta els humils. Maria ens ensenya la dinàmica de conservar i meditar en el cor, de reconèixer les petjades de l'Esperit de Déu en els grans esdeveniments i en els petits detalls de cada dia, de contemplar el misteri de Déu en el món, en la història i en la vida de cada dia i de tots.

Els membres de la vida consagrada són en el món testimonis eloqüents del Déu vivent. La vida consagrada mostra clarament la primàcia de Déu i dels valors evangèlics, que van més enllà d'aquest món, amb una entrega total a Déu i amb plena disponibilitat per a servir a les persones en concret i a la societat. Al mateix temps és signe de transcendència i de comunió, d'acolliment i de diàleg, de pregària i de compromís

amb els més necessitats. Enmig d'un món que té tants motius per a la manca d'esperança, esdevé signe d'una esperança més gran, aquella esperança que no defrauda, de Crist ressuscitat que camina al costat nostre.

Una vegada més agraeixo la presència de les persones consagrades a la nostra diòcesi i el seu treball realitzat des de la comunió i la corresponsabilitat. Demano al Senyor que sota l'esguard de Maria segueixi guiant-les en el seu caminar com a testimonis de la fe, l'esperança i l'amor.

ENTREVISTA

Confiar en Déu

LLUÇ BUCH

«Déu t'estima! L'anunci més gran als joves», ha estat el tema de les 55 Jornades de Qüestions Pastorals de Castelldefels, celebrades els dies 21 i 22 de gener, a les quals va participar el professor d'antropologia teològica de la Universitat de Navarra Lluç Buch, amb la ponència «La vocació, el regal d'una història d'amor». Aquest professor assegura: «Anunciar que per a Déu cadascú és important obre uns horitzons vitals, decisius per als joves.»

Els joves ara estan menys oberts al missatge evangèlic?

El papa Francesc ha repetit sovint als joves: «No us deixeu robar l'esperança!». Potser és aquest el veritable problema. Al cap i a la fi, què és un ésser humà —i molt especialment un jove— sense futur? Molts joves no miren el futur amb esperança sinó amb temor i, per això, s'estimen més viure el present sense cap perspectiva. Per revertir la situació, hauríem de retornar-los la confiança en ells mateixos; en el sentit de la vida, de la bellesa, de la humanitat...; una confiança que es fonamenta en el fet que Déu ha cregut en nosaltres.

Per què els costa creure que Déu ens estima?

Els joves estan disposats a creure allò que veuen i no tant en allò que els diuen. Creuen en l'amor que poden experimentar, encara que sigui una vivència tan pobre com un *like* a Instagram. Avui es fa més vertadera que mai la paraula del Senyor: «Estimeu-vos els uns als altres com jo us he estimat... en això coneixeran que sou els meus deixebles.»

Per què hem de ser optimistes?

I per què no? Hi ha un moment fonamental en la història de la humanitat, que és la mort de Crist a la creu. Molts autors espirituals han dit que allà el Fill de Déu va patir una terrible temptació: «Això que estàs fent no servirà per a res. Mira com et traeixen... Baixa de la creu, deixa-ho córrer». I Jesús va romandre-hi fins al final. Va creure que valia la pena donar la vida per mi. Si Ell tenia aquesta confiança, per què no l'hem de tenir nosaltres?

Oscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Pregària per quan el dia ja declina

Ha superat els vuitanta anys. S'apropa als noranta i, cada capvespre, des de fa molts anys, quan declina el dia, resa aquesta pregària que té escrita, a mà i amb bona lletra, al revers d'una postal: «Gràcies per aquest dia que s'acaba, gràcies per aquesta nit que comença. Avui, moltes persones han parat, dona'ls un cop de mà, disminueix el seu mal i la seva tristesa. Si convé, fes que algú els vagi a trobar i que aquesta nit els faci bé amb la seva companyia i ajuda. Avui jo no he estat el que hagués hagut d'estar. Fes-me millor, Déu meu. Menys dura amb els altres, més pacient, més forta, més exigent amb mi i més comprensiva amb els altres, més veraç en les meves paraules, més activa en els meus treballs, més riallera també, i que demà sigui més ferma que avui, més germana de tothom, més filla teva». I així, cada capvespre, recorda que la mare l'ensenyà a pregar, com ella ensenyà els seus fills. Per ells prega cada dia, pel seu marit ja traspasat i pels nouvinguts —gendres, joves i nets— i per les persones amigues, sense oblidar la senyora que la cuida i l'ajuda,

i pels mossens de la parròquia, i una llarga llista que té a la memòria. Per tots ells, persona per persona. «Després els apòstols se'n tornaren a Jerusalem des de la muntanya anomenada de les Oliveres, que és a prop de la ciutat, a la distància que és permès de recórrer en dissabte [...]. Tots ells eren constants i unànimes en la pregària, juntament amb algunes dones, amb Maria, la mare de Jesús, i amb els germans d'ell» (Ac 1,12-14).

Aquesta pregària s'afegeix a d'altres que també fa en el decurs del dia. És part del diàleg, confiat i quotidià, d'aquesta senyora amb Déu. El sap present en la seva vida i sap descobrir-hi la seva presència, bategant ben viva, en les persones, les situacions, els fets, els diversos moments del dia... Parlar amb Déu perquè el sent a prop des d'aquell dia que el va deixar entrar en la seva vida, des d'aquell dia que el buscava i que va descobrir que Ell també la buscava a ella i es va deixar atrapar. «Si esteu en mi i les meves paraules resten en vosaltres, podreu demanar tot el que voldreu, i ho tindreu» (Jn 15,7), quan el dia ja declina, i sempre.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Ante la Jornada de la Vida Consagrada (2 de febrero)

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

El Señor viene a nuestro encuentro. Hoy es «la fiesta del encuentro», explicaba el papa Francisco en la homilía del año pasado: «La novedad del Niño se encuentra con la tradición del templo; la promesa halla su cumplimiento; María y José, jóvenes, encuentran a Simeón y Ana, ancianos. Todo se encuentra, en definitiva, cuando llega Jesús.»

Todos los días, en todo momento, el Señor viene. Estamos llamados a encontrarnos con Él, en los momentos más señalados de nuestra vida, y en la sencillez de nuestra vida cotidiana.

A los que hemos sido llamados a vivir la consagración de nuestra vida en una vocación específica se nos pide, de manera particular, reavivar el don de Dios. Sabemos, como dice Francisco, que «cuando lo acogemos como el Señor de la vida, como el centro de to-

do, como el corazón palpitante de todas las cosas, entonces él vive y revive en nosotros».

Desde esta perspectiva de vida consagrada, porque él así nos ha amado y nos ha llamado, nos atrevemos a acoger sus palabras y proclamar: «Si conocieras el don de Dios» (Jn 4,10). Pidamos todos al Señor que nuestros pecados y limitaciones no sean obstáculo para que los jóvenes lo encuentren y lo sigan con la consagración de sus vidas; que participen de esta vida nueva que es Cristo.

A María, Madre y Maestra, testigo de la esperanza, le pedimos que nos ayude a ser humildes mensajeros de la alegría de acoger en nuestras vidas la perenne llamada del Señor, y a que, con él, seamos mano misericordiosa hacia los que más nos necesitan.

Lectures de la missa diària i santoral

3. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [2Sa 15,13-14.30;16,5-13a / Sl 3 / Mc 5,1-20]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Ansari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia. Santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustiniana; beat Joaquim de Siena, rel. servita.

4. ■ Dimarts [2Sa 18,9-10.14b. 24-25a.30-19,3 / Sl 85 / Mc 5,21-43]. Sant Andreu Corsini (†1373), bisbe (carmelita). Sant Joan de Brito, prev., i beats Rodolf Acquaviva, prev., i companys, Francesc Pacheco, Carles Spínola, preveres, i companys, Jaume Berthieu, prev., i Lleó-Ignasi Magin, prev., i companys, jesuïtes, mrs. Sant Gilbert (1083-1189), monjo anglès i fund.; santa Joana de Valois (†1505), princesa francesa i fund.; santa Caterina de Ricci, vg. dominicana; sant Josep de Leonessa, prev. caputxí.

5. ■ Dimecres [2Sa 24,2.9-17 / Sl 31 / Mc 6,1-6]. Sant Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó. Santa Calamanda, vg. i mr. patrona de Calaf.

6. ■ Dijous [1Re 2,1-4.10-12 / Sl: 1Cr 29 / Mc 6,7-13]. Sant Pau Miki, prev. jesuïta japonès, i companys (franciscans, jesuïtes i laics), mrs. a Nagasaki (Japó, 1597). Sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe. Festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Divendres [Sir 47,2-13 / Sl 17 / Mc 6,14-29]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda; santa Coleta, vg. franciscana.

8. ■ Dissabte [1Re 3,4-13 / Sl 118 / Mc 6,30-34]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prev., fund. somascos. Santa Elisenda, vg.

9. ■ † Diumenge vinent, V de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [Is 58,7-10 / Sl 111 / 1Co 2,1-5 / Mt 5,13-16]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i màrtir (249), patrona dels odontòlegs i els ortodontistes.

LA PRESENTACIÓ DEL SENYOR

Lectura de la profecia de Malaquies (Ml 3,1-4)

Això diu el Senyor: «Jo envio el meu missatger perquè prepari el camí davant meu, i tot seguit el Senyor que vosaltres busqueu, l'àngel de l'aliança que desitgeu, entrarà al seu temple». Ja ve, diu el Senyor de l'univers. ¿Qui resistirà el dia de la seva arribada? ¿Qui es mantindrà dret quan ell aparegui? Perquè serà com el foc del fonedor i com el sabó de fer bugada: s'asseurà a fondre i a depurar la plata, purificarà els descendents de Leví, els refinirà com la plata i l'or. Des d'aleshores oferiran al Senyor una oblació digna, i les oblacions de Judà i de Jerusalem seran agradables al Senyor com ho eren abans, com en els temps antics.

Salm responsorial (23)

R. *El Senyor és el rei de la glòria.*

Portals, alceu les llindes; / engrandi-vos, portals eternes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

¿Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, valent i poderós, / és el Senyor, victoriós en el combat. R.

Portals, alceu les llindes; / engrandi-vos, portals eternes, / que ha d'entrar el rei de la glòria. R.

¿Qui és aquest rei de la glòria? / És el Senyor, Déu de l'univers, / és aquest el rei de la glòria. R.

Lectura de la carta als cristians hebreus (He 2,14-18)

Els fills d'una família són d'una mateixa sang. Per això Jesús s'ha emparentat amb nosaltres per poder destituir amb la seva mort el diable, que tenia el domini de la mort, i així fer-nos lliures, ja que, sotmesos com estàvem al temor de la mort, érem esclaus tota la vida. Noteu que ell no ha vingut per ajudar els àngels, sinó els descendents d'Abraham. Per això calia que es fes en tot semblant als germans, i així poguésser un gran sacerdot compassiu i acreditat davant Déu per expiar els pecats del poble. Perquè, després que ell mateix ha passat la prova del sofriment, pot confortar els altres que són provats.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluç (Lc 2,22-40) (Versió abreujada)

Passats els dies que manava la Llei de Moisès referent a la purificació, els pares de Jesús el portaren a Jerusalem per presentar-lo al Senyor, complint el que prescriu la Llei, que tot noi fill primer sigui consagrat al Senyor. També havien d'oferir en sacrifici «un parell de tórtors o dos coloms», com diu la Llei del Senyor.

Hi havia llavors a Jerusalem un home que es deia Simeó. Era un home just i pietós, que esperava l'hora en què Israel seria consolada, i tenia en ell l'Esperit Sant. En una revelació, l'Esperit Sant li havia promès que no moriria sense haver vist el Messies del Senyor. Anà, doncs, al temple, guiat per l'Esperit Sant, i quan els pares entraven amb el nen Jesús, per complir en ell el que era costum segons la Llei, Simeó el prengué en braços i beneí Déu dient: «Ara, Senyor, deixeu que el vostre servent se'n vagi en pau, com li havíeu promès. Els meus ulls han vist el Salvador que preparàveu per presentar-lo a tots els pobles; llum que es reveli a les nacions, glòria d'Israel, el vostre poble».

Lectura de la profecia de Malaquies (Mal 3,1-4)

Esto dice el Señor Dios: «Voy a enviar a mi mensajero para que prepare el camino ante mí. De repente llegará a su santuario el Señor a quien vosotros andáis buscando; y el mensajero de la alianza en quien os regocijáis, mirad que está llegando, dice el Señor del universo. ¿Quién resistirá el día de su llegada? ¿Quién se mantendrá en pie ante su mirada? Pues es como fuego de fundidor, como lejía de lavadero. Se sentará como fundidor que refina la plata; refinará a los levitas y los acrisolará como oro y plata, y el Señor recibirá ofrenda y oblación justas. Entonces agradecerá al Señor la ofrenda de Judá y de Jerusalén, como en tiempos pasados, como antaño».

Salmo responsorial (23)

R. *El Señor, Dios del universo, es el Rey de la gloria.*

¡Portones!, alzad los dinteles, / que se alcen las puertas eternas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, héroe valeroso, el Señor valeroso en la batalla. R.

¡Portones!, alzad los dinteles, / que se alcen las puertas eternas: / va a entrar el Rey de la gloria. R.

¿Quién es ese Rey de la gloria? / El Señor, Dios del universo, / él es el Rey de la gloria. R.

Lectura de la carta a los Hebreos (Heb 2,14-18)

Lo mismo que los hijos participan de la carne y de la sangre, así también participó Jesús de nuestra carne y sangre, para aniquilar mediante la muerte al señor de la muerte, es decir, al diablo, y liberar a cuantos, por miedo a la muerte, pasaban la vida entera como esclavos. Notad que tiende una mano a los hijos de Abraham, no a los ángeles. Por eso tenía que parecerse en todo a sus hermanos, para ser sumo sacerdote misericordioso y fiel en lo que a Dios se refiere, y expiar los pecados del pueblo. Pues, por el hecho de haber padecido sufriendo la tentación, puede auxiliar a los que son tentados.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 2,22-40) (Versión abreviada)

Cuando se cumplieron los días de la purificación, según la ley de Moisés, los padres de Jesús lo llevaron a Jerusalén para presentarlo al Señor, de acuerdo con lo escrito en la ley del Señor: «Todo varón primogénito será consagrado al Señor», y para entregar la oblación, como dice la ley del Señor: «un par de tórtolas o dos pichones». Había entonces en Jerusalén un hombre llamado Simeón, hombre justo y piadoso, que aguardaba el consuelo de Israel; y el Espíritu Santo estaba con él. Le había sido revelado por el Espíritu Santo que no vería la muerte antes de ver al Mesías del Señor. Impulsado por el Espíritu, fue al templo. Y cuando entraban con el niño Jesús sus padres para cumplir con él lo acostumbrado según la ley, Simeón lo tomó en brazos y bendijo a Dios diciendo: «Ahora, Señor, según tu promesa, puedes dejar a tu siervo irse en paz. Porque mis ojos han visto a tu Salvador, a quien has presentado ante todos los pueblos: luz para alumbrar a las naciones y gloria de tu pueblo Israel».

COMENTARI

«Els meus ulls han vist el Salvador»

Presentació del Senyor al temple, mosaic de Marko Rupnik

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

La festa de la Presentació del Senyor tanca, de fet, el cicle nadalenc de festes amb els seus evangelis.

Al *Levític* 12,2-4 es parla del sacrifici que ha de presentar en el temple la dona, als quaranta dies d'haver infantat. Es parla de *purificació*, però cal entendre aquest mot en el sentit d'*habilitació*. La sang és un element sagrat a la Bíblia, perquè en ella hi ha la vida de la persona (cf. *Lv* 17,11). La dona, quan té la regla o quan infanta, perd sang; queda tacada de sang sagrada. El sacrifici de *purificació* tenia per objectiu habilitar-la de nou per a la vida ordinària, gràcies a la benedicció de Déu obtinguda per mitjà del sacrifici. Els quaranta dies ens ajuden a entendre aquest període com d'aïllament, una mena de *temps de desert*, abans de retornar a la vida ordinària.

És en el context del Temple de Jerusalem on es produeix l'encontre de Maria, el nen i Josep, amb Simeó i l'anciana Anna. Simeó beneix Déu amb l'infant Jesús als braços, en qui reconeix el Salvador esperat, que serà «llum que es reveli a les nacions i glòria d'Israel el vostre poble». Són paraules d'Isaïes 42,6 i 49,6: del primer i el segon Càntic del Servent del Senyor. D'aquesta manera identifica Jesús amb el Servidor, que porta una bona nova de salvació per a tot el poble, però que acabarà finalment mort i exaltat en la seva missió (vegeu el quart Càntic a Isaïes 52,13-53,12). A més, els beneix i profetiza al noi una missió combatuda que servirà de discerniment per al cor del poble, i per a la mare una espasa de dolor que li travessarà l'ànima.

Anna, una dona vídua consagrada al Senyor, amb dejunis i oracions, donava gràcies a Déu i parlava del noi als qui esperaven el temps de la redempció divina per Jerusalem. Tots dos, Simeó i Anna, reconeixen en Jesús, moguts per l'Esperit, el Servent i el Redemptor enviat per Déu al poble. Tots dos, profèticament, ens parlen de la futura missió de Jesús d'anunciar la bona nova de la salvació, però també de la seva futura mort i resurrecció i dels seus efectes beneficiosos sobre nosaltres (redempció). Ells, Simeó i Anna, com els pastors de Betlem, són gent senzilla que amb els ulls de la fe ben oberts reconeixen en l'infant el Messies i el Salvador. Demanem també nosaltres la seva mateixa fe.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge dia 2, a les 12 h. Missa de la Presentació del Senyor a la Catedral. / **A les 17 h,** trobada de la Vida Consagrada al Centre Borja de Sant Cugat del Vallès.

Dimecres 5, a les 11 h. Reunió d'arxiprestes.

Dimecres 5 (tarda) i dijous 6 (matí). Presideix les festes del Santíssim Misteri a Cervera.

Dijous 6 i divendres 7. Participa en la reunió de bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense a Vic.

Dissabte 8, a les 19 h. Presideix la inauguració de l'exposició de quadres del pintor Salvador Arís al Centre Cultural el Social (Terrassa).

Visita Pastoral

Diumenge 9, a les 10.30 h. Presideix la Missa Estacional a la parròquia de Sant Esteve de Parets del Vallès en l'inici de la Visita Pastoral.

Notícies

Confirmacions a Sabadell. El diumenge 19 de gener, a les 20 h, Mons. Saiz Meneses presidí la Missa a la

parròquia de Sant Feliu de Sabadell i administrà el sagrament de la Confirmació a 8 joves.

Nou rector de la parròquia de Sant Francesc de Sabadell. El dia 20 de gener, Fra Agustí Boadas Llavat, OFM, va prendre possessió del càrrec de Rector de la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Sabadell en substitució de Fra Màximo García OFM, que morí el passat mes de novembre.

Nou web de Càritas Diocesana. Mons. Josep Àngel Saiz Meneses, bis-

be de Terrassa i President de Càritas, ha activat el nou web de Càritas Diocesana que manté el domini (www.caritasdtr.org).

Agenda

Jornada de la Vida Consagrada:

— **Dissabte 1 de febrer, a les 20 h,** a la parròquia de la Sagrada Família de Terrassa: trobada de pregària a través de la música (concert-pregària-testimoni) a càrrec del grup de religioses Vedrunes Ain Karem.

— **Diumenge 2 de febrer, a les 17 h,** en el Centre Borja de Sant Cugat del Vallès: trobada dels religiosos de la diòcesi amb el Sr. Bisbe. Conferència de Mn. Josep Mateu, Director del Secretariat Interdiocesà de Joven-tut, sobre l'exhortació *Christus vivit* del Papa Francesc i la seva aplicació a la vida consagrada.

Campanya contra la Fam:

Amb el lema: «Qui més sofreix el maltractament al planeta no ets tu», Mans Unides organitza els següents actes:

—Dia 3: a Terrassa, a les 12 h, roda de premsa i ràdio; a les 13 h, visita al Sr. Bisbe; a les 14 h, dinar de voluntàries.

—Dia 4: a Cerdanyola, visita a dues escoles, dinar amb el Vicari episcopal i les voluntàries. Concert a l'Auditori.

—Dia 5: a Sabadell, dinar de voluntàries.

—Dia 6: a Mollet, acte a la parròquia, a les 19 h.

—Dia 7: a Granollers, Sopar de la Fam als Franciscans. Concert a l'Auditori.

—Dia 8: a Sant Cugat del Vallès, a les 17 h, concert d'una coral infantil filipina; a les 19 h, Missa al Monestir.

—Dia 9: a Cerdanyola, a les 12.30 h, Missa a la parròquia de Sant Martí i dinar solidari; a les 10.30 h, presència de Mans Unides a la Missa retransmesa per TV2.

4a Trobada de parròquies de l'Arxiprestat Sabadell Centre-Sud.

Dissabte 8 de febrer, de 9.30 a 15.30 h, a l'Escola dels Salesians. Tema: «Poble de Déu en sortida». Ponent: Sr. Jaume Galobart, Delegat episcopal d'Apostolat Seglar.

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Esperanza de un mundo sufriente

Hoy celebramos la Jornada de la Vida Consagrada en toda la Iglesia. El lema de este año es: «La vida consagrada con María, esperanza de un mundo sufriente». Son unas palabras que unen la figura de la Virgen María, modelo supremo de vida consagrada, con la virtud teológica de la esperanza, tan necesaria en nuestros tiempos.

Ciertamente, María es la madre de la esperanza, del cumplimiento de las promesas de Dios, de la victoria sobre el mal, de la presencia de Dios, que lo llena todo para siempre. Ella nos enseña a interpretar las vicisitudes y sufrimientos de nuestra vida, y nos ayuda a crecer en la virtud de la esperanza, que es imprescindible en la obra de la evangelización. El papa Francisco en la exhortación *Evangelii Gaudium* afirma en sus palabras finales que: «Con el Espíritu Santo, en medio del pueblo, siempre es-

tá María. Ella reunía a los discípulos para invocarlo (*He 1,14*), y así hizo posible la explosión misionera que se produjo en Pentecostés. Ella es la Madre de la Iglesia evangelizadora y sin ella no terminamos de comprender el espíritu de la nueva evangelización.»

En medio de un mundo sufriente como el nuestro, acechado por no pocos males y dificultades, y a la vez con tantos retos por delante, María se convierte en modelo de la actividad evangelizadora para todos los cristianos. Ella enseña a escuchar y creer en la Palabra de Dios, guía en el camino de la fe, educa para vivir en la esperanza; prepara para entregar nuestra vida totalmente a Dios y a los hermanos, en particular a los más necesitados y sufrientes. María está presente de un modo especial junto a las personas que han consagrado su vida al anuncio del Evan-

gelio y la edificación de la Iglesia, haciendo presente a Cristo y su Iglesia en tantos ámbitos y lugares de nuestra sociedad heridos por el sufrimiento y el dolor.

En María descubrimos la dinámica de la humildad y la ternura, de la justicia, de contemplar y caminar hacia los demás. Ella es maestra de la oración y el trabajo en la sencillez de Nazaret, y, a la vez, de la prontitud para salir de sí misma y auxiliar a quien lo necesita. En ella contemplamos la alabanza a Dios, que derriba del trono a los poderosos y enaltece a los humildes. María nos enseña la dinámica de conservar y meditar en el corazón, de reconocer las huellas del Espíritu de Dios en los grandes acontecimientos y en los pequeños detalles de cada día, de contemplar el misterio de Dios en el mundo, en la historia y en la vida cotidiana de todos y cada uno.

Los miembros de la vida consagrada son en el mundo testigos elocuentes del Dios vivo. La vida consagrada pone de manifiesto la primacía de Dios y de los valores evangélicos, que van más allá de este mundo, con una entrega total a Dios y con plena disponibilidad para servir a las personas concretas y a la sociedad. Es al mismo tiempo signo de trascendencia y de comunión, de acogida y diálogo, de oración y de compromiso con los más necesitados. En medio de un mundo que tiene tantos motivos para la desesperanza, se convierte en signo de una esperanza mayor, la esperanza que no defrauda, de Cristo resucitado, que camina junto a nosotros.

Agradezco una vez más la presencia de las personas consagradas en nuestra diócesis y su trabajo realizado desde la comunión y corresponsabilidad. Pido al Señor que la mano de María les siga guiando en su caminar como testigos de la fe, la esperanza y el amor.